

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΒΑΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Στο Ρεθιαντί

Οργανώσoν στο σωματείο

Να μην μείνει αναπάντητη η δολοφονική επίθεση στη μαχόμενη συνδικαλίστρια **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ**

Η εργατική αλληλεγγύη
να σπάσει την
τρομοκρατία των
αφεντικών και των
δολοφόνων τους.

ΠΟΡΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ ΣΤΗΝ ΚΩΝ/ΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ

Πέμπτη 22/01/09 18:00 Προπύλαια

Στόχος της κυβέρνησης να περιορίσει δραστικά τα βαρέα ανθυγιεινά επαγγέλματα και από τους 750.000 ασφαλισμένους να πέσει στους 350 με 380.000. * Επίσης, στα επαγγέλματα που θα εξαιρεθούν σχεδιάζεται να επιβληθεί αύξηση ορίου ηλικίας που θα ξεκινάει από τα πέντε και θα φτάνει τα επτά χρόνια. * Εμείς πάντως παρά τα όσα εξαγγέλλονται δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω. * Ούτως ή άλλως, αργά ή γρήγορα αυτή η κυβέρνηση θα αποδυναμωθεί και θα πέσει. * Ενώ εμείς και θα συνεχίσουμε να δυναμώνουμε και να ανεβαίνουμε. * Ποιος θα πληρώσει την χρηματοπιστωτική κρίση; * Οι πρώτες αντιδράσεις των επιχειρήσεων θα είναι η περικοπή των δαπανών, οι απολύσεις και το στρίμωγμα των εργαζομένων προκειμένου να επιτευχθεί η μέγιστη παραγωγικότητα με μηδενικές αυξήσεις ή ακόμη και μειώσεις μισθών. * Οι επιχειρήσεις όχι μόνο θα προσπαθήσουν να επιβάλλουν το ψαλίδισμα των αμοιβών και των παροχών αλλά θα δημιουργήσουν τέτοιο κλίμα (μέσω της προπαγάνδας των μεσαίων στελεχών αλλά και των ίδιων των αφεντικών) ώστε οι λύσεις αυτές να θεωρηθούν αναμενόμενες και κατανητές από τους εργαζόμενους. * Πως θα απαντήσουν οι εργαζόμενοι; Για μας η κρίση ήταν, είναι και θα είναι μόνιμη εφόσον η υπεραξία της εργασίας μας, ο πλούτος που παράγουμε, πηγαίνει στις τσέπες των λίγων (είτε επικαλούνται κάποια κρίση είτε όχι). * Για μας, απάντηση στη κρίση είναι η ολομέτωπη επίθεση στον εργασιακό μεσαίωνα που προσπαθούν να επιβάλλουν. * Απάντηση είναι η βελτίωση των συνθηκών εργασίας, η αύξηση του μισθού, η συμμετοχή στις συλλογικές διαδικασίες των σωματείων βάσης, η ενδυνάμωση της ταξικής πάλης. * Εμείς και τα αφεντικά δεν είχαμε ούτε και θα έχουμε ποτέ τα ίδια συμφέροντα. Η κρίση που επικαλούνται αντί να γίνει φρένο, να γίνει γκάζι των εργατικών αγώνων που μας περιμένουν.

Μια νίκη που ανοίγει δρόμο για πολλές ακόμη...

Στο τέλος του Σεπτεμβρίου μπήκε σε εφαρμογή η νέα ΣΣΕ, όπου μαζί με τις όποιες αυξήσεις αρχίζουν να μπαίνουν και μια σειρά άλλα ζητήματα, κυρίως όσον αφορά όσους δουλεύουμε εξωτερικοί-κούριερ. Σύμφωνα με τη ΣΣΕ ο κάθε εκδοτικός οίκος-βιβλιοπωλείο πρέπει να έχει τα δικά του μηχανάκια τα οποία και να φροντίζει να παραμένουν ασφαλή με τακτικά σέρβις κ.λπ. Γίνεται επίσης ξεκάθαρο ότι τυχόν πρόστιμα για παράνομη στάθμευση βαρύνουν αποκλειστικά τον εργοδότη. Αλλά το σημείο στο οποίο πρέπει να σταθούμε περισσότερο είναι ο εξοπλισμός ασφαλείας. Το αφεντικό είναι υποχρεωμένο να παρέχει κράνος, γάντια, μπότες και φυσικά αδιάβροχα, μπουφάν-παντελόνια, ό,τι δηλαδή χρειάζεται ένας εξωτερικός υπάλληλος ώστε να παραμείνει ασφαλής (και στεγνός σε περίπτωση βροχής, κάτι που καλό είναι να αποφεύγεται). Αυτός ο εξοπλισμός φυσικά θα πρέπει να ανανεώνεται συχνά. Τέλος, οι εξωτερικοί υπάλληλοι δεν θα πρέπει να βγαίνουν για δουλειά όταν έχει καύσωνα (38 C και πάνω) ή όταν έχει παγωνιά (5 C και κάτω).

Όλα τα παραπάνω μπορούν να θεωρηθούν σημαντικές κατακτήσεις για όλους μας, όπου με κρύο-ζέστη-βροχή οδηγούμε υπέρβαρα και ξεχαρβαλωμένα μηχανάκια, αρκεί βέβαια να τα διεκδικήσουμε ώστε να τεθούν σε πλήρη εφαρμογή. Να μην ξεχνάμε ότι σε πολλά βιβλιοπωλεία-εκδοτικούς δεν ισχύουν ούτε τα στοιχειώδη από τα παραπάνω (π.χ. δικά τους μηχανάκια). Είναι λοιπόν στο χέρι του καθενός μας αλλά και όλων μαζί όλα αυτά να γίνουν πράξη και να μην μείνουν κάποιες τυπωμένες αράδες και διατάξεις, αφού ακόμη και πολλοί εκπρόσωποι των αφεντικών που τις υπογράφουν δεν τα τηρούν.

Για να μην έχουμε λοιπόν αυταπάτες ότι όλα φτιάχνουν με το πάτημα ενός κουμπιού, ξεκινάμε τις διεκδικήσεις για τα αυτονόητα πλέον και συνεχίζουμε με νέες που ανοίγουν με τα βαρέα ανθυγιεινά...

Επιτροπή εργαζομένων με μηχανάκι από το χώρο του βιβλίου

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΝΕΟΣ ΜΕ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΑΚΙ

Ένα από τα πιο σοβαρά και καιρία αιτήματα μας και που κατά την γνώμη μας θα πρέπει να αναδειχθεί και να διεκδικηθεί ακόμη πιο δυνατά είναι το θέμα με το μηχανάκι. Δηλαδή του μέσου που ουσιαστικά παρέχουμε στα αφεντικά για να γίνει η δουλειά. Στην συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων (κούριερ, ντελίβερι, εξωτερικών) αυτό είναι κανόνας. Ζητείται νέος με εκπληρωμένες στρατιωτικές υποχρεώσεις και με δικό του μηχανάκι κατά προτίμηση μερικές φορές και ανεξαρτήτων κυβικών. Έχουμε αναφερθεί και στο παρελθόν μέσω της εφημερίδας για το συγκεκριμένο ζήτημα, αλλά με αφορμή τη νέα Σ. Σ. Ε. (Συλλογική Σύμβαση Εργασίας) για το 2009 που υπέγραψε η Ο.Ι.Υ.Ε. (ομοσπονδία ιδιωτικών υπαλλήλων) για τον κλάδο του βιβλίου ευκαιρία είναι να το ξαναθίξουμε. Δεν πάει άλλο με αυτό. Είναι αδιανόητο, πέρα από

την σωματική μας ακεραιότητα που παίζουμε στο δρόμο να μας ζητούν να βάζουμε και το μέσο(δίκυκλο) και τον εξοπλισμό, για να κάνουμε την δουλειά τους. Αυτό δε γίνεται πουθενά. Σε κανένα επάγγελμα δεν παρέχει ο εργαζόμενος τα εργαλεία, τα μέσα. Ο χειριστής π.χ. μπουλντόζας δεν παρέχει την μπουλντόζα, ο πυροσβέστης δεν σβήνει τις φωτιές με δικό του πυροσβεστικό. Εμείς λοιπόν αφού δεν είμαστε ούτε συντάξιμοι ούτε εργολάβοι ΓΙΑΤΙ;

Αυτό δυστυχώς πλην ελάχιστων εξαιρέσεων, έρχεται να καθιερωθεί εδώ και 20 χρόνια κυρίως από τις ελληνικές ταχυμεταφορικές που ξεκινούσαν τότε και τώρα αποτελεί κάτι το αυτονόητο για τους συναδέλφους. Με τον ίδιο τρόπο που επιβλήθηκε και το αποδεχτήκαμε έτσι πρέπει να παλέψουμε για να σταματήσει αυτή η εκμετάλλευση. Αξίζει να σημειώσουμε εδώ για την ιστορία ότι οι ξένες ταχυμεταφορικές και στον κλάδο παροχής υπηρεσιών παρέχουν δικό τους μηχανάκι και εξοπλισμό στους εργαζόμενους. Όσοι από εμάς δουλεύουμε με δικό μας μηχανάκι ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει (μου έκλεψαν το μηχανάκι, έσπασε το μηχανάκι) και έχασα και την δουλειά μου! Στην καλύτερη των περιπτώσεων όταν συμβεί κάτι από τα παραπάνω τα αφεντικά λένε. (θα σου δώσω ένα δάνειο να αγοράσεις καινούριο)! Όλα αυτά

συνάδελφοι τα έχουμε αντιμετωπίσει όλοι μας. Τα σενάρια όταν δουλεύεις με δικό σου μηχανάκι είναι δύο. Ή αγοράζεις ένα χάρβαλο απλά για να βγαίνει η δουλειά κινδυνεύοντας την ζωή σου ή ένα καλό μηχανάκι και παρακαλές να μην στο κλέψουν. Αν τώρα το μηχανάκι μπει συνεργείο γίνεται πολλές φορές το άλλο (κυρίως στους εξωτερικούς που δουλεύουν μόνοι) πας και νοικιάζεις ένα από motorent as πούμε για να βγει η δουλειά και μόλις τους πας το τιμολόγιο παθαίνουν! 15 ευρώ την ημέρα; δεν συμφέρει ρε παιδάκι μου.

Υπάρχει και η άλλη λύση του συναδέλφου-σωτήρα που δανείζει το όχημα του έχοντας πάλι την ευθύνη κάτι ξένου. Δηλαδή όπου και να το πιάσεις εσύ είσαι ο χαμένος. ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ. ΕΝΣΗ-

ΜΑ ΒΑΡΕΑ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ- ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ ΟΔΗΓΟΥ ΔΙΚΥΚΛΟΥ- ΠΑΡΟΧΗ ΔΙΚΥΚΛΟΥ ΚΑΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΑΝΑΝΕΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ. Είμαστε επαγγελματίες οδηγοί δικύκλου και έτσι πρέπει να τους αναγκάσουμε να μας δουν και να μας αποζημιώνουν. Η ζωή και η αξιοπρέπεια μας δεν παζαρεύονται για λίγα ευρώ και μια φτηνή επιβίωση. Είναι καιρός να πάρουμε αυτά που μας αξίζουν και ΘΑ ΤΑ ΠΑΡΟΥΜΕ. Αρκεί να είμαστε ενωμένοι, συγκροτημένοι και με επίγνωση ότι αυτή την στιγμή αποτελούμε το 50% της οικονομίας (τριτογενής τομέας) με τεράστια κέρδη για τα αφεντικά. Κανένας πια μόνος του, κανένας έρμαιο των ορέξεων των αφεντικών. Μπορούμε και πρέπει να αλλάξουμε τα δεδομένα γιατί το πιστεύουμε. Αρκεί να το πιστέψουμε όλοι. Ο καθένας as πάρει το μερίδιο της ευθύνης που του αναλογεί κι as οργανωθεί ΝΑ ΤΟ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΜΑΖΙ. Μακριά από μίζερους νοοτροπίες και ατομικές λογικές που συμφέρουν μόνο τα αφεντικά. Είμαστε εδώ, είμαστε αποφασισμένοι και θα πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας (πριν μας τις πάρουν οι άλλοι). Αν όχι as κάτσουμε στον καναπέ και να μην κλαιγόμαστε για ότι μας καταπιέζει.

Είμαστε εν τέλει ΑΞΙΟΙ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ ΜΑΣ.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΣΙΩΠΗ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΟΥΜΕ ΤΑ ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ

Για την δολοφονική επίθεση στη συνδικαλίστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα

Την Δευτέρα βράδυ προς Τρίτη 23/12 και ενώ η αγωνίστρια- συνδικαλίστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα επέστρεφε σπίτι της, από την εργασία της, (δουλεύει ως καθαρίστρια στο σταθμό ΗΣΑΠ του Αμαρουσίου), τραμπούκοι- μπράβοι την περίμεναν στα Πετράλωνα όπου διαμένει και της επιτέθηκαν με ισχυρό οξύ καταναγκάζοντάς την να το καταπιεί!!! Η Κωνσταντίνα μεταφέρθηκε σε πολύ άσχημη κατάσταση στην μονάδα εντατικής θεραπείας του "Ευαγγελισμού", όπου παραμένει ακόμα σε καταστολή στη ΜΕΘ. Η Κωνσταντίνα έχασε το ένα μάτι της και κινδυνεύει η ορασή της, φέρει βαριά εγκαυματα στο κορμί της, αδυνατεί να μιλήσει, να τραφεί, τα πνευμονία της- λόγω της εισχώρησης του οξέως είναι σε πολύ άσχημη κατάσταση, ο οισοφάγος και το στομάχι της έχουν καταστραφεί σε μεγάλο βαθμό.

Η Κωνσταντίνα είναι γραμματέας της Παναθηναϊκής Ένωσης Καθαριστών-στριών και Οικιακού Προσωπικού (ΠΕΚΟΠ) και βρίσκεται σε κόντρα με την εταιρεία που εργάζεται την "ΟΙΚΟΜΕΤ" ιδιοκτησίας του Νικήτα Οικονομάκη στελέχους του ΠΑΣΟΚ. Η "ΟΙΚΟΜΕΤ" είναι μια πανελλαδική εταιρεία καθαρισμού, και όχι μόνο, υπενοικίασης εργαζομένων, όπου εργάζονται ή προσφέρονται προς ενοικίαση σε άλλα αφεντικά, περί τα 800 άτομα ασφαλισμένα και πάνω από 3000 ανασφάλιστα. Απασχολεί άτομα κάτω από το καθεστώς της ενοικίασης εργαζομένων. Εκμεταλλευόμενη τον Νόμο 2956 της κυβέρνησης Σημίτη, η εταιρεία συστάθηκε και ανέλαβε υπεργολαβίες σε κρατικούς φορείς, ενώ πελάτες της μεταξύ άλλων είναι ο ΟΑΣΑ, η

ΕΛΒΟ, ο ΗΣΑΠ κ.α.

Η "ΟΙΚΟΜΕΤ" υποχρεώνει τους εργαζόμενους να υπογράφουν λευκές συμβάσεις εργασίας ώστε να τις συμπληρώνει η ίδια κατά το δοκούν. Επίσης, ενώ απασχολεί τις εργαζόμενες 6 και πλέον ώρες, τις πληρώνει (ένσημα- μισθός) για 4,5 έτσι όχι μόνο δεν πληρώνει τις ανάλογες εισφορές, αλλά επιπλέον δεν κολλάει βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα μιας και υπάρχει σχετικός νόμος, όπου τ'αφεντικά απαλλάσσονται από τα ΒΑΕ όταν ο/η εργαζόμενη/ος εργάζεται κάτω από 6 ώρες/μερα. Ακόμα στην "ΟΙΚΟΜΕΤ" εργάζονται πολλοί μετανάστες από Πακιστάν και Μπαγκλαντές με αμοιβή 200- 300 ευρώ!!! και χωρίς κανένα εργασιακό δικαίωμα. Ενώ το αφεντικό έστησε και εργοδοτικό σωματείο, όπου το διοικητικό συμβούλιο του είναι επόπτες, προϊστάμενες και συγγενικά πρόσωπα του Οικονομάκη, με σκοπό να ελέγχει τους εργαζόμενους/ες. Όπως καταλαβαίνει ο καθένας οι αυθαιρεσίες, η τρομοκρατία και οι απολύσεις από την πλευρά των αφεντικών διαμορφώνουν ένα καθεστώς σύγχρονης δουλείας στην εταιρεία.

Τον τελευταίο καιρό η στάση της εργοδοσίας είχε σκληρύνει απέναντι στην Κωνσταντίνα. Αρχικά η μητέρα της απολύθηκε από την εταιρεία, ενώ στην ίδια άλλαξαν πόστο από τον σταθμό ΗΣΑΠ στα Πετράλωνα σε αυτόν στο Μαρούσι. Αυτήν την εργοδοτική αυθαιρεσία η συναδέλφισσα την κατήγγειλε και την Δευτέρα 5/01/09 είχε τριμερή συνάντηση στο υπουργείο εργασίας.

Ακόμα αυτό το διάστημα αγωνιζόταν για να πάρουν όλες οι εργαζόμενες/οι το κανονικό δώρο χριστουγέννων και όχι τα ψίχουλα που έδωσαν -σε κάποιους- τα αφεντικά. Παράλληλα δεχόταν απειλητικά τηλεφωνήματα να σταματήσει τον αγώνα της και να σιωπήσει, γεγονός που δεν την πτόησε και συνέχιζε να διεκδικεί δυναμικά χωρίς να φοβάται. Η επίθεση έγινε γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους. Για να το βουλώσει η Κωνσταντίνα και το ΠΕΚΟΠ. Για να τρομοκρατηθεί όχι μόνο η ίδια αλλά και κάθε αυτόνομη συνδικαλιστική φωνή που είναι ακηδεμόνευτη, μακριά από κόμματα και γραφειοκρατίες

Γι' αυτούς και πολύ περισσότερους λόγους είμαστε μαζί με την Κωνσταντίνα και στεκόμαστε στο πλάι της.

Γιατί η Κωνσταντίνα αν και γυναίκα και μετανάστρια, δεν δίστασε να διεκδικεί μέσα σε ένα τόσο εχθρικό εργασιακό περιβάλλον, την ίδια στιγμή που πολλοί/ες ντόπιες σκύβουν καρτερικά το κεφάλι και δεν βγάζουν τσιμουδιά για την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων τους.

Γιατί η Κωνσταντίνα αν και μόνα με ένα 10χρονο παιδί συνέχιζε να τολμάει και να απαιτεί το δίκιο της από τα αιμοσταγή αφεντικά της.

Γιατί η Κωνσταντίνα αν και η μητέρα της είναι απολυμένη από την ίδια εταιρεία εξαιτίας της δράσης της, δεν το έβαλε ούτε μια στιγμή κάτω.

Γιατί η Κωνσταντίνα κινδύνεψε να χάσει τη ζωή της, χάνοντας τελικά ένα κομμάτι της σωματικής της υγείας, όχι για να βελτιώσει τη θέση της ή για ιδιοτελή σκοπό, αλλά για όλες/ους τους συναδέλφους της.

Γιατί η Κωνσταντίνα αν και καθαρίστρια έδειξε σε όλους και όλες μας τους εργάτες και εργάτριες ότι το θάρρος, η αποφασιστικότητα, η δύναμη και ο τσαμπουκάς που μπορεί να έχει μία εργάτρια δεν έχει να κάνει ούτε με τα μπράτσα, ούτε με τις "άκρες", ούτε σε ποιο τομέα εργάζεσαι, ούτε πόσο κοινωνικά καταξιωμένος πρέπει να είσαι εσύ ή το επάγγελμά σου, αλλά με το πόσο ισχυρά πιστεύεις στον αγώνα που κάνεις, πόσο δύναμη και ενέργεια έχεις και πόσο εκτιμάς την αξιοπρέπεια σου.

Δεν πρέπει απλά να μας προβληματίσει η επίθεση που έγινε στην Κωνσταντίνα, αλλά να μας συσπειρώσει και συλλογικά να εκφράσουμε την αγανάκτηση, την οργή και το θυμό μας απέναντι στα αφεντικά και στους μπράβους τους, απέναντι στην προσπάθεια τρομοκράτησης του ακηδεμόνευτου συνδικαλισμού βάσης.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ

(μερικές από τις) **Κινήσεις αλληλεγγύης για την Κωνσταντίνα**

- ▶ Παρασκευή 26/12/08: Συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από το νοσοκομείο «Ευαγγελισμός».
- ▶ Σαββάτο- Κυριακή 27-28/12/08: Κατάληψη των κεντρικών γραφείων του ΗΣΑΠ.
- ▶ Κυριακή 28/12/08 Πορεία από τα γραφεία του ΗΣΑΠ προς το νοσοκομείο «Ευαγγελισμός».
- ▶ Δευτέρα 29/12/08: Συγκέντρωση στο σταθμό του ΗΣΑΠ Πειραιά και πορεία στο κέντρο του Πειραιά.
- ▶ Σαββάτο 3/01/09: Συγκέντρωση στην πλατεία Μερκούρη στα Άνω Πετράλωνα και πορεία στο Θησείο.
- ▶ Δευτέρα 5/01/09: Συγκέντρωση στο υπουργείο εργασίας, κατά τη διάρκεια της συνάντησης με τον γενικό γραμματέα.
- ▶ Όλες αυτές τις μέρες γίνονται παρεμβάσεις με μοιρασμα προκηρξέσεων σε εργασιακούς χώρους, σε σταθμούς του ΗΣΑΠ, ΜΕΤΡΟ κλπ.

Αθήνα

Θεσ/νίκη

▶ Τρίτη 30/12/08: Κατάληψη στο εργατικό κέντρο Θεσσαλονίκης(ΕΚΘ). Κατά τη διάρκεια της πραγματοποιήθηκαν οι εξής παρεμβάσεις

- ▶ Τετάρτη 30/12 συγκέντρωση στο ΕΚΘ.
- ▶ Κυριακή 4/01/09 συναυλία οικονομικής ενίσχυσης.
- ▶ Δευτέρα 5/01/09 πορεία στο κέντρο της πόλης.

Λογαριασμός οικονομικής ενίσχυσης για την οικογένεια της Κωνσταντίνας. Τράπεζα Πειραιώς
DECHEVA ELENA TODOR KUNEVA KOSTADINA 5012-019021-277.

Δράσεις - Κινητοποιήσ

Ταβέρνα Μαυρομάτης

Ο συνάδελφος Σάκης δούλευε στην ταβέρνα ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ στην Αγ. Παρασκευή, 6 χρόνια χωρίς ένσημα, δώρα χριστουγέννων, πάσχα, επίδομα καλοκαιριού, χωρίς καμία αποζημίωση για το μηχανάκι, δηλαδή κάτω από ένα παρόμοιο καθεστώς που βιώνει η πλειοψηφία των συνάδελφων ντελίβερι. Βέβαια το θράσος του αφεντικού Δ. Σερβίου δεν σταμάτησε εκεί, με μια κουτουλιά ράγισε τη μύτη του Σάκη επειδή «καθυστέρησε» μια παραγγελία. Ο Σάκης ήρθε και μας βρήκε στο σωματείο και έπειτα από συζήτηση καταλήξαμε στην διοργάνωση συγκέντρωσης ενάντια στην ανασφάλιστη εργασία και τον τραμπουκισμό των αφεντικών. Αρχικά τυπώσαμε μία αφίσα, και την κολήσαμε στην περιοχή επίσης μοιράσαμε ένα κείμενο που έγραψε ο Σάκης σε λαϊκές και στις γειτονιές της Αγ. Παρασκευής. Υπήρξε συντονισμένη προπαγάνδα η οποία και απέδωσε καρπούς κάτι που το καταλάβαμε στην συγκέντρωση.

Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 7/11/08. Αποκλείσαμε την Ταβέρνα ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ, με πανό και τις φυσικές μας παρουσίες. Κράτησε 3-4 ώρες και στηρίχθηκε από 100 και πλέον άτομα. Μοιραστήκανε εκατοντάδες κείμενα, βάλαμε τις μουσικές μας, διαβάσαμε τις προκηρύξεις μας, φωνάξαμε τα συνθήματα μας. Κανείς πελάτης δεν μπήκε, όχι μόνο την ώρα που ήμασταν εμείς αλλά και αργότερα μετά το τέλος της παρέμβασης, το αφεντικό δεν εμφανίστηκε κράτησε το νταπλίκι και το θρασύδειλο τσαμπουκά του στο σπίτι, οι γείτονες και οι περίοικοι μας έλεγαν ότι και λίγα του κάνουμε και ότι δεν πρόκειται να ξαναπατήσουν. Ο μόνος που εμφανίστηκε - πέρα από την αστυνομία - ήταν ο πρόεδρος από την ένωση «κοτοπουλάδων»-ψητοπολών Αθήνας όπου μας πληροφόρησε ότι ο αφεντικός τραμπούκος έχει διατελέσει μέλος στο ΔΣ του συλλόγου τους. Στο τέλος της συγκέντρωσης πραγματοποιήσαμε μοτοπορεία, μέσα στην Αγ. Παρασκευή που κατέληξε στο χώρο του σωματείου.

Το αφεντικό δεν εμφανίστηκε ούτε στο ραντεβού με την επιθεώρηση εργασίας στις 21/11, αλλά ζήτησε μέσω αντιπροσώπου αναβολή, δείχνοντας ότι είναι σε δύσκολη θέση και σε τίποτα δεν θυμίζει το εξαγριωμένο αφεντικό που νομίζει ότι είναι άρχοντας όλων.

Θεωρούμε ότι η συγκέντρωση πέτυχε τους στόχους της: Ο τσαμπουκάς και το νταπλίκι του αφεντικού ξεφούσκωσε, ο συνάδελφος κατάλαβε ότι δεν είναι μόνος και τ'αφεντικά των κάθε λογής ντελίβερι πήραν το μήνυμα τους, ότι η αλαζονεία και οι αυθαιρεσίες τους δεν θα μένουν αναπάντητες. Αυτό που μένει να καταλάβουμε και να πράξουμε όλοι εμείς οι εργαζόμενοι, πριν ο κόμπος φτάνει στο χτένι, όπως έγινε με τον συνάδελφο Σάκη, είναι ότι θα πρέπει να σταματήσουμε να ανεχόμαστε να δουλεύουμε χωρίς ένσημα, επίδομα και αποζημίωση για το μηχανάκι. Είναι καιρός να πάψουμε να δουλεύουμε χωρίς τα αυτονόητα γιατί μόνο έτσι θα ανοίξει ο δρόμος τόσο για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας όσο και για νέες διεκδικήσεις- ένσημα βαρέα και ανθυγιεινά, εννιαία ειδικότητα για όλους τους οδηγούς δικύκλου.

Έχουμε ακόμα πολλούς ανοικτούς λογαριασμούς...

Θα σου κάνω μύηση! Θα μου κλάσεις τα. ...

(δεν σου είπαν πως το πρώτο που πρέπει να κανείς, μόλις πιάσεις δουλειά με μηχανάκι είναι να βρεις έναν καλό δικηγόρο;)

Οι μήνες Οκτώβριος και Νοέμβριος ήταν μήνες δικαστηρίων, με 6 δικές συναδέλφων εναντίον της ACS.

Στις 14-10-2008 εκδικάστηκε η αγωγή 19 συναδέλφων εναντίον της ACS. Η αγωγή αφορούσε την μη καταβολή επιδομάτων παλαιότερων χρόνων και σε βάθος πενταετίας. Η απόφαση αναμένεται σε 4 με 6 μήνες. Παρόμοια αγωγή άλλων συνάδελφων, δικαιώθηκε πρωτοδίκως πριν λίγους μήνες και η ACS κατέφυγε στο εφετείο. Πριν έναν χρόνο περίπου, άλλος ένας συνάδελφος είχε δικαιωθεί για το ίδιο θέμα πρωτόδικα, έγινε και το εφετείο και εκκρεμεί η απόφαση του. Η ACS ακούγεται (επειδή σίγουρα θα χάσει την υπόθεση) πως θα πάει και στον Άρειο Πάγο. Πιστεύει πως οι εργαζόμενοι δεν θα πάνε στα δικαστήρια και θα κάνουν πίσω υπό τον φόβο της απόλυσης. Η ιστορία όμως δείχνει πως, η ACS χρόνια τώρα, έχει χάσει όλες τις υποθέσεις και έχει πλουτίσει τους δικηγόρους. Είναι πάγια τακτική της το να προτιμά να πληρώνει στα δικαστήρια διπλά χρήματα, παρά να καταβάλει σωστά και στην ώρα τους, τις ανάλογες αποδοχές.

Οι 5 αγωγές των παράνομα απολυμένων από την ACS τον Ιούλιο του 2007, εκδικάστηκαν και οι αποφάσεις αναμένονται σε 5 με 7 μήνες. Θυμίζουμε εν συντομία πως η ACS τον Ιούνιο του 2007, θέλησε με αφορμή την μείωση στις θέσεις εργασίας που παρέίχε ένας πελάτης, να επιβάλει αλλαγή ειδικότητας σε 17 κούριερ. Συγκεκριμένα προσπάθησε με απειλές απολύσεων και εξώδικα, να επιβάλει στους εργαζόμενους να δουλέψουν στο τμήμα συσκευασίας (δηλαδή σε θέσεις με πολύ κουβάλημα και ωράριο βραδινό 10-6). Κατόπιν συμβουλής του σωματείου εργαζομένων ACS, κανένας δεν δέχτηκε την βλαπτική μεταβολή και οι εργαζόμενοι προσέφυγαν στην επιθεώρηση εργασίας. Τελικά μετά από λίγες μέρες έγιναν 9 απολύσεις, δείχνοντας πως ήταν προμελετημένη η όλη υπόθεση. Από τους 9 κούριερ οι 8 έκαναν αγωγές για τις παράνομες απολύσεις τους. **Εντελώς «τυχαία» μέσα στους 9 απολυμένους, οι 3 ήταν μέλη του ΣΒΕΟΔ που είχαν δημιουργήσει επιτροπή εργαζομένων στην ACS, η οποία απ' ό,τι φαίνεται ενοχλούσε πολύ.** Παρόλο που και οι 3 είχαν συνδικαλιστική ασυλία γιατί ήταν μέσα στα ιδρυτικά μέλη του ΣΒΕΟΔ (μάλιστα οι δύο ήταν και στην πενταμελή «διοίκηση» του ΣΒΕΟΔ και ο ένας εξ' αυτών δέχτηκε μέσα σε δύο μήνες 7 εξώδικα!) η εταιρεία προχώρησε κανονικά στις παράνομες απολύσεις, δείχνοντας καθαρά ποιος ήταν ο αρχικός της στόχος.

Σε όλα τα δικαστήρια παραβρέθηκαν μέλη της συνέλευσης βάσης, καθώς και άλλοι αλληλέγγυοι εργαζόμενοι, για συμπαράσταση. δεί-

χνοντας με τον καλύτερο τρόπο, πως κανένας πια δεν είναι μόνος.

Οι διευθυντές μάρτυρες της ACS, λέγοντας ψέματα προσπάθησαν να πείσουν τους δικαστές πως παρόλο που απολύσανε κούριερ, και βάλανε αγγελία για κούριερ στην Αθηνά, το

έκαναν γιατί ζητούσαν προσωπικό στην Καλαμάτα. Είπαν επίσης πως δεν ξέρανε ότι οι απολυμένοι ήταν συνδικαλιστές παρό-

λο που τα αποτελέσματα των εκλογών υπήρχαν στους πίνακες ανακοινώσεων και διάφορα άλλα ψέματα.

Ελπίζουμε όλοι οι απολυμένοι να κερδίσουν τα δικαστήρια και να αναγκαστεί έτσι η ACS να τους επαναπρολάβει και να τους καταβάλει όλες τις αποδοχές και τα ένσημα για όσο καιρό τους είχε απολύσει. Σίγουρα η εταιρεία θα καταφύγει στο εφετείο και τον Άρειο Πάγο τραβώντας τις υποθέσεις για χρόνια, όμως όσος καιρός και να περάσει οι εργαζόμενοι θα επιμείνουν για την δικαίωση τους. Όλοι θα επιστρέψουν στην εργασία τους και κυρίως οι συνδικαλιστές του ΣΒΕΟΔ για συνεχίσουν πιο δυναμικά το έργο τους.

Η ACS δείχνοντας ακόμα μια φορά το μίσος της εναντίον του συνδικαλισμού βάσης, προ-

χώρησε μέσα στο καλοκαίρι σε μηνύσεις εναντίον δυο μελών της συνέλευσης βάσης. Συγκεκριμένα, η μεγάλη απεργιακή συγκέντρωση αλληλεγγύης στους απολυμένους του

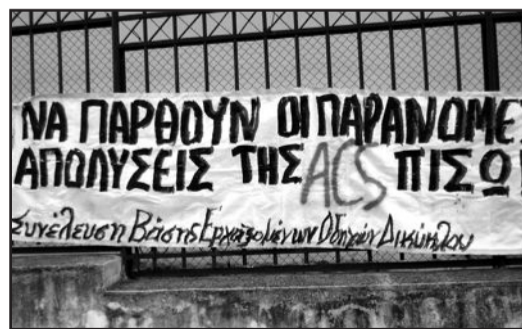
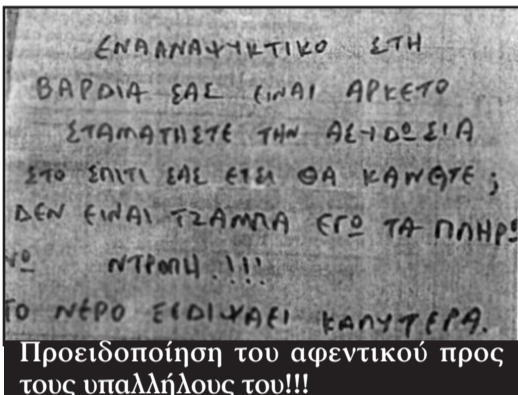
Ιουλίου 2007, αιφνιδίασε τους γραβατοφόρους της ACS. Αυτοί περιμένανε μόνο 10-20 άτομα από τους εργαζόμενους, τους οποίους είχαν ήδη φροντίσει να τρομοκρατήσουν με συνεχείς απολύσεις. Όταν είδαν τους 150 περίπου συγκεντρωμένους, (εργαζόμενους μέλη του σωματείου ACS, μέλη του ΣΒΕΟΔ και πολλούς άλλους συμπαραστάτες) ζοριστήκανε. Προφανώς στον κόσμο της γραβάτας δεν ξέρουν τι σημαίνει αλληλεγγύη μεταξύ εργατών και τρέμουν σε τέτοιες προοπτικές. Έτσι κάνανε ό,τι ήταν δυνατό για να προκαλέσουν τους συγκεντρωμένους και να διαλύσουν την συ-

γκέντρωση. Φέρανε τα MAT, φέρανε φουσκωτούς αλλά τίποτε δεν κατάφερε να διώξει τους συγκεντρωμένους, που φωνάζανε συνεχώς συνθήματα. Έτσι για να τρομάξουν το σωματείο και να αποτρέψουν μελλοντικές δυναμικές κινητο-

ποιήσεις κάνανε τις δυο μηνύσεις, ζητώντας και αποζημίωση για ηθική βλάβη. Βάζοντας μπροστά δυο άτομα εμπιστοσύνης από τους οποίους, ο ένας λέει πως σε κάποιο "επεισόδιο" που δήθεν έγινε τον "χτύπησαν" και ο άλλος, που είναι και διευθυντής, λέει πως του "ασκήθηκε βία" και τον "περιέλουσαν με καφέ". Μάρτυρες στις μηνύσεις είναι "τυχαία" 6 διευθυντές δείχνοντας καθαρά κανονικό μαγειρέμα.

Το πρώτο δικαστήριο έγινε και ήταν υπέρ του εργαζομένου. Αναμένουμε εξελίξεις.

Η ACS δείχνοντας ακόμα μια φορά το μίσος της εναντίον του συνδικαλισμού βάσης, προχώρησε μέσα στο καλοκαίρι σε μηνύσεις εναντίον δυο μελών της συνέλευσης βάσης.

ΕΙΣ- ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

Το χρονικό ενός αγώνα αλληλεγγύης και την ενότητα των εργαζομένων. που χαρακτηρίστηκε από τη βαθιά

Απόλυση στην Quality Mail

► 14-10-08. (Κουκάκι)

Ο συνάδελφος Κ.Δ ζητά εξηγήσεις για πρόσθετη εργασία που του έχει ανατεθεί χωρίς να ενημερωθεί, αλλά και χωρίς τη συναίνεσή του. Η απάντηση της εργοδοσίας είναι πως είναι υποχρεωμένος να κάνει ό,τι του πει το αφεντικό, ο συνάδελφος δεν το δέχεται και με συνοπτικές διαδικασίες απολύεται. Η εταιρεία του ζητά να περάσει από το λογιστήριο στις δύο το μεσημέρι της ίδιας μέρας για να παραλάβει την αποζημίωσή του.

► 14-10-08. (Μαρούσι)

Με μικρή αυθόρμητη μοτοπορεία, κούριερ αλλά και εσωτερικοί υπάλληλοι της εταιρείας συνοδεύουν το συνάδελφο από το Κουκάκι έως το Μαρούσι και με μαζική παρουσία στα γραφεία της διεύθυνσης ζητούν την επαναπρόσληψή του. Το αίτημα τους απορρίπτεται. Ταυτόχρονα έξω από τα γραφεία της διεύθυνσης εξελίσσεται συγκέντρωση διαμαρτυρίας από μέλη της Συνέλευσης (Σ.Β.Ε.Ο.Δ), της Ενωτικής (Ε.Κ.Ε) και του κλαδικού στις ταχυμεταφορές (Σ.Ε.Τ.Τ.Ε.Α). Ο συνάδελφος καταγγέλλει την απόλυσή του ως καταχρηστική και ζητά να του κοινοποιηθεί με δικαστικό κλητήρα.

► 15-10-08. Προσφυγή στην επιθεώρηση και καταγγελία της εταιρείας για

α) καταχρηστική καταγγελία σύμβασης εργασίας β) καταχρηστική άσκηση διευθυντικού δικαιώματος γ) παραβίαση συμβατικών όρων ατομικής σύμβασης και δ) παρακώλυση συνδικαλιστικής δράσης. Η επιθεώρηση ταχυδρομεία αυθημερόν την πρόσκληση στην εταιρεία

(ο συνάδελφος δουλεύει κούριερ στο αθηναϊκό μέτρον άλλωστε) και ορίζει συζήτηση για τις 22-10-08. Ταυτόχρονα οι εργαζόμενοι στην quality mail

απέχουν από την εργασία τους και με επιτόπια ανοιχτή συνέλευση του σωματείου, για τα μέλη και τους συμπαράστατες από άλλα σωματεία που παρευρίσκονται και στηρίζουν τη συγκέντρωση, αποφασίζουν τετράωρη στάση εργασίας για την Παρασκευή 17-10-08 και 24ωρη απεργία για την Τετάρτη 22-10-08. Την ώρα της συνέλευσης το σωματείο εγκρί-

νει και τέσσερα νέα μέλη, γεγονός που μάλλον αποτελεί και την κορυφαία στιγμή του αγώνα μας. Για την 24ωρη απεργία δεσμεύεται να απεργήσει και το επιχειρησιακό σωματείο της μητρικής acs.

► 15-10-08.

Ο συνάδελφος παραδίδει το έγγραφο της επιθεώρησης και λίγο αργότερα η εταιρεία ανακοινώνει την επαναπρόσληψή του.

► 22-10-08.

Παρότι ο συνάδελφος έχει επαναπροσληφθεί, θεωρεί πως η εργατική διαφορά με την εταιρεία δεν έχει λυθεί. Επιμένει πως η πρόσθετη εργασία συνιστά βλαπτική μεταβολή και ζητά να απαλλαγεί από τα πρόσθετα καθήκοντα που η εταιρεία έχει αναθέσει στους συναδέλφους του και που ο ίδιος αρνείται να διεκπεραιώσει. Ταυτόχρονα ένας μεγάλος αριθμός εργαζομένων αρνεί-

ται επίσης να διεκπεραιώσει την πρόσθετη εργασία στηρίζοντας ηθικά αλλά και ουσιαστικά τον αγώνα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, στην πράξη.

► 22-10-08.

Η εταιρεία ζητά αναβολή της συζήτησης, προκειμένου να συζητηθεί και να διευθετηθεί το θέμα. Ορίζεται νέο ραντεβού για τις 27-10-08.

► 27-10-08.

Η εταιρεία επιμένει πως ο εργαζόμενος αρνείται να διεκπεραιώσει τμήμα της εργασίας που του ανετέθη και ο συνάδελφος πως η πρόσθετη εργασία αποτελεί βλαπτική μεταβολή των ατομικών όρων της σύμβασής του. Η συζήτηση ναυαγεί και όλοι περιμένουν την απόφαση της επιθεώρησης. Προκειμένου να στηρίξει με τον πλέον συγκροτημένο τρόπο την υπόθεση, ο συνάδελφος καταθέτει υπόμνημα στην επιθεώρηση όπου επιχειρηματολογεί υπέρ της διεκδίκησής του.

► 12-11-08 Η απόφαση της επιθεώρησης.

Λαμβανομένων υπ' όψιν των ισχυρισμών του προσφεύγοντος, ότι η εργοδότη εταιρεία τον υποχρέωσε να εκτελεί εργασία εντός του νόμιμου ωραρίου του, πέραν αυτού που συμφωνήθηκε αρχικώς, και επειδή η επιπλέον αυτή εργασία έχει διαφορετικό τρόπο διακίνησης του περιεχομένου, αποτελεί πρόσθετη εργασία, συνιστάται όπως η εργοδότη εταιρεία καταβάλλει στον προσφεύγοντα πρόσθετη αμοιβή

ή τον απαλλάξει από τα πρόσθετα καθήκοντα.

Επίηλος.

Πολλοί ίσως θεωρήσουν πως υπερβάλλουμε. Όμως τα γεγονότα εξελίχθηκαν ακριβώς όπως τα περιγράφουμε. Μόνο που δεν οφείλονται σε κάποιο μαγικό ραβδί. Στην quality mail έχει συσταθεί επιτροπή εργαζομένων από την Πρωτομαγιά του 2005. Η επιτροπή αυτή δούλεψε συστηματικά και πλέον έχει εξελιχτεί σε σωματείο. Οι εργαζόμενοι της εταιρείας συμμετέχουμε σε μια συνέλευση βάσης όπου το διοικητικό συμβούλιο έχει μόνο διεκπαιρωτικά καθήκοντα. Όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται από τη συνέλευση και μόνο από αυτήν και πιστεύουμε πως σε αυτή ακριβώς τη διαδικασία οφείλονται και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του σωματείου μας. Επίσης, αξίζει να σημειώσουμε πως τον αγώνα αυτό δεν το στήριξαν μόνο τα μέλη του σωματείου της quality mail αλλά και συνάδελφοι που εργάζονται στην εταιρεία και δεν είναι μέλη, κι αυτό μας κάνει διπλά περήφανους. Φυσικά, εύφημη μνεία αξίζει και στο νομικό τμήμα της Συνέ-

λευσης Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου για την αμερίστη στήριξη και συμπαράστασή του. Τελειώνοντας, θα κλείσουμε αυτό το μικρό χρονικό με ένα απόσπασμα από κείμενο που μοιράστηκε την επόμενη της απόλυσης:

Συνάδελφοι-ισσες,

άσχετα με την κατάληξη αυτής της υπόθεσης (που ενωμένοι αποκλείεται να χάσουμε) έχουμε ήδη νικήσει. Άσχετα με τις επιπλέον πιέσεις που θα ασκηθούν σε συναδέλφους, άσχετα με τους εκβιασμούς ίσως και τις απειλές για νέες απολύσεις έχουμε ήδη νικήσει. Γιατί δείχνουμε στην πράξη τι σημαίνει εργατική αλληλεγγύη και ταξική συνείδηση. Γιατί προχωράμε στο δρόμο της αξιοπρέπειας, για μας αλλά και για κάθε εργαζόμενο σε όποιο κάτεργο κι αν δουλεύει. Εμείς είμαστε η καρδιά αυτής της δουλειάς και το αποδείξαμε. Χωρίς εμάς δεν κινείται τίποτα κι αυτό αργά ή γρήγορα, εύκολα ή δύσκολα θα το καταλάβουν.

Η πιάτσα είναι των εργατών και όχι των αφεντικών.

Αδέρφια γερά για ενιαία ειδικότητα για όλους τους οδηγούς δικύκλου και ένσημα βαρέα ανθυγιεινά.

Αδέρφια γερά για ενιαία ειδικότητα για όλους τους οδηγούς δικύκλου και ένσημα βαρέα ανθυγιεινά.

Σωματείο εργαζομένων Quality Mail, (franchise της acs σε Μαρούσι, Κουκάκι και αυθημερόν).

Για τον Μαχμούτ

Ο Mehmood Rehman ήταν 20 χρόνων και δούλευε ανασφάλιστος στο σουβλατζίδικο bellissimo στον Κολωνό, πέθανε εν ώρα εργασίας τον Ιούλη του 2008 και το σωματείο διοργάνωσε συγκέντρωση-μοτοπορεία ενάντια στα εργατικά ατυχήματα, στις 21 Ιούλη Πλατεία Κολωνού. Η συγκέντρωση πλαισιώθηκε από αρκετό κόσμο, στήθηκε μικροφωνική και μοιράστηκαν εκατοντάδες κείμενα. Κατόπιν πραγματοποιήθηκε μοτοπορεία στο Κολωνό και στο Μπουρνάζι από 100 και πλέον μηχανάκια. Η μοτοπορεία πέρασε από το bellissimo και το ΙΚΑ της περιοχής, όπου έκανε και παραμβάσεις, στοχοποιώντας τους πραγματικά υπεύθυνους για την προβλεπόμενη δολοφονία του συναδέλφου: Τ'αφεντικά του σουβλατζιδικού που είχαν τον Μαχμούτ ανασφάλιστο κάτω από εντατικές συνθήκες εργασίας και το ΙΚΑ που κά-

νει τα "στραβά μάτια" και στρώνει έδαφος στους εργοδότες ώστε να διαιωνίζεται το καθεστώς της ανασφάλιστης εργασίας...

Δεν ξενάμε- δεν συγχωρούμε. Η αλληλεγγύη, η ενότητα και η συμμετοχή

θα δώσουν απάντηση στις αυθαιρέσεις των αφεντικών

ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Η Θέμις έχει κέφια

Η ανεξαρτησία και η ουδετερότητα της δικαιοσύνης έχει γίνει ένα από τα σύντομα ανέκδοτα που κυκλοφορούν στο δρόμο «στόμα με στόμα» καθημερινά. Η αθωωτική στάση που τηρούν οι δικαστές, έναντι κάθε είδους λαμογιών, που στην ουσία είναι μέλη «της αγίας οικογένειας των αφεντικών» καταντάει να είναι προκλητική. Ενώ αντίθετα όταν στο εδώλιο του κατηγορούμενου κάθεται κάποιος «φτωχοδιάολος» οι δικαστές επιδεικνύουν την αυστηρότητα, την εξουσία και τη δύναμη τους. Παράλληλα, τον τελευταίο καιρό δεν σταματούν να μας υπενθυμίζουν, με τον άγαρμπο τρόπο τους, τόσο την ταξικότητα των δικαστηρίων, όσο και ότι κρατούν και το μαχαίρι και το πεπόνι. Συνεχώς γίνονται παρεμβάσεις που ποικίλουν, από νομοθετικά διατάγματα μέχρι και εξαγγελίες, ενώ το κοινό τους χαρακτηριστικό είναι η υπεράσπιση των συμφερόντων των αφεντικών.

Για να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι έχουμε:

► Νέα αντιπεργιακή ρύθμιση

Αλλαγή του πλαισίου και του χρόνου που κρίνονται παράνομες ή όχι απεργιακές κινητοποιήσεις, με συνέπεια το κεκτημένο της απεργίας- συνταγματικά κατοχυρωμένο- μέσα από πολλούς, συχνά αιματηρούς αγώνες, αμφισβητείται στην πράξη. Μέσα από την νέα ρύθμιση πετυχαίνουν τα εξής: «ο ορισμός (από τον Πρόεδρο Εφετών ή τον Πρόεδρο του Συμβουλίου Διεύθυνσης του Εφετείου) κατ'εξαιρεση δικασίμου μέσα σε σαράντα οκτώ ώρες από την κατάθεση του δικογράφου, η κλήτευση του εφεσιβλήτου είκοσι τέσσερις ώρες πριν τη δικάσιμο, ο ορισμός της σύνθεσης του Δικαστηρίου που θα δικάσει την υπόθεση και η υποχρέωση έκδοσης απόφασης μέσα σε τρεις ημέρες από τη συζήτηση της υπόθεσης, δημιουργούν ένα εξαιρετικά ασφυκτικό χρονικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο ούτε η αμυνόμενη πλευρά μπορεί να ασκήσει αποτελεσματικά τα δικονομικά και ουσιαστικά δικαιώματά της ούτε, βέβαια, το δικαστήριο να διαγνώσει, με την απαραίτητη άνεση χρόνου, τη διαφορά» (Από το ηλεκτρονικό έντυπο economist). Δηλαδή οι εργοδότες μπορούν να καταθέτουν άμεσα αγωγή, ώστε μια απεργία να χαρακτηριστεί «παράνομη και καταχρηστική» και να εκδικάζεται ταχύτατα σε ένα περιβάλλον με τους ευνοϊκότερους όρους, που προβλέπονται με την νέα νομοθετική ρύθμιση, για τους ίδιους και τους χειρότερους για τους απεργούς. Για παράδειγμα στον δικό μας κλάδο των ταχυμεταφορών, οι εταιρείες επικαλούνται ότι είναι εταιρείες «κοινής ωφέλειας», ώστε να χαρακτηρίσουν μια απεργία «παράνομη και καταχρηστική». Βέβαια τις υπόλοιπες μέρες του χρόνου- όταν δεν υπάρχει απεργία δηλαδή-, τα πανάκριβα τιμολόγια και η ελλειψής εξυπηρέτησης (λόγω έλλειψης προσωπικού) από μέρους των εταιρειών αποδουκνείουν τα παραμύθια περί κοινής ωφέλειας.

► Παρεμβάσεις στα εργατικά δικαστήρια που αφορούν συμβασιούχους

Έως το 2007 η πλειοψηφία των αποφάσεων που αφορούσε συμβασιούχους, τους δικαίωνε με το σκεπτικό ότι «αφού προσλαμβάνονται ανά τακτά χρονικά διαστήματα καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και όχι έκτατες» και άρα πρέπει να μονιμοποιούνται. Όμως η απόφαση 19/07 της ολομέλειας του Αρείου Πάγου ήρθε να αμφισβητήσει όλες τις προηγούμενες αποφάσεις και να βάλει τέλος σε περαιτέρω μονιμοποιήσεις συμβασιούχων. Στην παραπάνω

ολομέλεια έγιναν ψηφοφορίες ακόμα και μέσω κινητού τηλεφώνου με αποστολές μηνυμάτων. Κάποιοι δικαστές αντέδρασαν και έχουν πάει την υπόθεση στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για να ακυρώσουν την απόφαση. Όλοι βέβαια μπορούμε να φανταστούμε πόσο χρονοβόρες είναι αυτές οι υποθέσεις και που καταλήγουν τελικά. Να σημειώσουμε ότι η αμέσως προηγούμενη απόφαση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου, η 18/06, με σχεδόν ομοφωνία είχε ταχθεί υπέρ των συμβασιούχων. Με βάση την νέα απόφαση 19/07 ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου Β. Νικόπουλος- προαχθείς από την κυβέρνηση- άσκησε πειθαρχική δίωξη στο δικαστή Ν. Σαλάτα επειδή εξέδωσε απόφαση υπέρ των συμβασιούχων του Υπουργείου Πολιτισμού. Ο Β. Νικόπουλος ως καταλληλότερος εκπρόσωπος της δικαστικής εξουσίας και ως πιστός θεματοφύλακας των συμφερόντων της κυβέρνησης και του κεφαλαίου με την πειθαρχική δίωξη που άσκησε έδειξε ολοφάνερα με ποιο μέρος είναι η «αδέκαστη» δικαιοσύνη, που φτάνει να είναι και αντισυνταγματική.

► Διώξεις για συνδικαλιστική δράση.

Στις 19/9 ο εργαζόμενος Δ. Πουλόπουλος καταδικάστηκε σε 10 μήνες με τριετή αναστολή με την κατηγορία της συκοφαντικής δυσφήμισης του φροντιστηρίου ξένων γλωσσών Ευρωπαϊκή πορεία στα Άνω Πετράλωνα. Αφορμή για την μήνυση από τον ιδιοκτήτη του εν λόγω φροντιστηρίου, ήταν το περιεχόμενο μιας προκήρυξης που μοιραζόταν κατά την διάρκεια των κινήσεων αλληλεγγύης, για να παρθεί πίσω μια απόλυση ενός καθηγητή που εργαζόταν εκεί, όπου μέσα σε αυτήν στηλιτεύονταν οι απαράδεκτες εργασιακές συνθήκες στα εν λόγω φροντιστήρια και η αυθαίρετη απόλυση του καθηγητή. Σε όλη τη διάρκεια της δίκης ο δικαστής «έδειχνε τα δόντια του» στον εργαζόμενο, απαξίωνε και διέκοπτε την υπερασπιστική πλευρά του με αποκορύφωμα να επικαλεστεί νόμους της μεταπολίτευσης για να καταδικάσει τον εργαζόμενο, παρά την αντίθετη άποψη ακόμα και του εισαγγελέα. Η καταδικαστική απόφαση-διάτρητη σε κάθε σημείο της- ήταν πλήρως ταξική, εναρμονισμένη με την ευρύτερη «γραμμή» της δικαιοσύνης απέναντι στους εργαζόμενους και μάλλον δεν ήταν απλά μια κακιά κρίση ή μια απλή πρωτοβουλία του εν λόγω δικαστή, αλλά περισσότερο η δυνάμωση και η υπεράσπιση της σκληρής στάσης που πρέπει να κρατούν τα δικαστήρια έναντι των εργατών. Στην ουσία η απόφαση ποινικοποιεί την εργατική αλληλεγγύη και μας θυμίζει εποχές από τη χούντα.

► Δικαστές και εργατικά ατυχήματα

Στον ελλαδικό χώρο έχουμε, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία -και άρα αμφισβητήσιμα- ένα νεκρό εργάτη κάθε τρεις μέρες. Συγκεκριμένα για το 2008 είναι 119 (στο φετινό Οκτώβρη και Νοέμβρη έχουμε άλλους 4 νεκρούς εργάτες, ένα στα Πατήσια σε εργοτάξιο της Ρουσούνελος Οικοδομικής, ένα στη Λάρισα, ένα στο Κορωπί και έναν στις 27/11 σε εργοτάξιο στο Ν. Ψυχικό). Οι λόγοι των ατυχημάτων πάνω κάτω γνωστοί και όμοιοι: ελλιπή ή ανύπαρκτα μέτρα προστασίας, αύξηση των υπερωριών, εξαντλητικοί ρυθμοί εργασίας που φέρνουν κούραση και μπλοκάρισμα της σκέψης. Παρ' όλο τον τόσο υψη-

λό ρυθμό θανατηφόρων εργατικών ατυχημάτων- στην κυριολεξία δολοφονιών αφού το καθεστώς που τα γεννάει είναι γνωστό- κανένας καριόλης, κανένα αφεντικό δεν έχει τιμωρηθεί έστω και «για τα μάτια του κόσμου». Στη χειρότερη έπειτα από αρκετά χρόνια πληρώνουν κάποια ευρώ και καθαρίζουν. Η δικαιοσύνη «χαϊδεύει» και προστατεύει τ' αφεντικά φανερώνοντας αφενώς με ποιανού το μέρος είναι αλλά και με τη στάση της ατιμωρησίας που τηρεί διαιωνίζει αυτό το εξοντωτικό -στην κυριολεξία -καθεστώς εργασίας για λογαριασμό των αφεντικών. Από την άλλη εμείς ως εργατική τάξη συνεχίζουμε να με-

τράμε τους νεκρούς μας προσμένοντας απλά να μην είμαστε εμείς ή ένα «κοντινό» μας πρόσωπο η επόμενη θλιβερή στατιστική, αντί να συλλογικοποιούμαστε και να εκφράζουμε την αλληλεγγύη και την οργή μας για τους νεκρούς της τάξης μας.

► Εργατικά δικαστήρια.

Πέρυσι στα «ψιλά» του καθημερινού έντυπου τύπου εμφανίστηκαν δημόσιες συστάσεις/εντολές του προέδρου του Αρείου Πάγου ή κάποιου αντίστοιχου υψηλόβαθμου δικαστή προς τους υπόλοιπους δικαστές που εξετάζουν εργατικές διαφορές, που με λίγα λόγια τους συνέστησαν ότι πρέπει να πάψουν να είναι ευνοϊκοί με τους εργαζόμενους. Έτσι δεν φτάνει που πρέπει ένας εργαζόμενος να περάσει τη δοκιμασία του δικαστηρίου, όπου δεν του δίνεται το δικαίωμα να μιλήσει και πρέπει να έχει ένα μόνο μάρτυρα. Δεν αρκεί που μόνο ένα πολύ μικρό μέρος των αυθαιρεσιών των αφεντικών καταλήγουν στην «τυφή» δικαιοσύνη. Δεν είναι αρκετό που πρέπει ο εργαζόμενος να περιμένει 2 και 3 χρόνια μέχρι να βγει τελεσίδικη απόφαση, ενώ για παράδειγμα οι αποφάσεις των «καταχρηστικών» απεργιών θα βγαίνουν σε 2 με 3 μέρες το πολύ, που οι αδικίες από μέρους των αφεντικών είναι τόσο εξόφθαλμες. Δεν φτάνει που τα λαμόγια οι δικηγόροι- ευτυχώς όχι όλοι- εισπράττουν μέχρι το 20% του ποσού που εκδικάζεται υπέρ

Στον ελλαδικό χώρο έχουμε ένα νεκρό εργάτη κάθε τρεις μέρες.

του εργαζομένου, τώρα η προστασία των αφεντικών ανάγεται σε αυτοσκοπός του δικαστικού σώματος.

Οι νόμοι είναι συσχετισμοί δυνάμεων ανάμεσα στους εργαζόμενους και στα αφεντικά, αντικατοπτρίζοντας αυτή ακριβώς την ισορροπία δυνάμεων. Αυτό που βλέπουμε στην πράξη να συμβαίνει στους δικαστικούς αγώνες είναι ότι, όπου υπάρχει αλληλεγγύη μεταξύ των εργατών, όπου υπάρχουν ταξικά σωματεία για να στηρίξουν έναν αγώνα, όπου υπάρχουν εργαζόμενοι που δεν καταθέτουν τα όπλα αλλά παλεύουν, κερδίζουμε τις μάχες και προχωράμε μπροστά. Τ'αφεντικά προσπαθούν να προιονίσουν τα κεκτημένα μας και να σπείρουν την ηττοπάθεια, αλλά στην πραγματικότητα ισχύει το αντίθετο, (βλέπε σελίδες 4-5). Όσο υπάρχουν άνθρωποι που αγωνίζονται τίποτα δεν πάει χαμένο, όσο υπάρχει διάθεση να αλλάζουν οι καταστάσεις προς το καλύτερο και να αντιστρέφουμε τα δεδομένα, όλα συνεχίζονται. Η προοπτική του αγώνα είναι η μόνη προοπτική που μπορούμε να πορευόμαστε για να συνεχίσουμε να κερδίζουμε τις μικρές ή μεγάλες καθημερινές μας μάχες μέσα στα δικαστήρια αλλά κυρίως έξω από αυτά...

Αλήθεια, τι να πει κανείς σε ένα τέτοιο κουραδόμαγκα;

Στις 19-11-08 στο κατάστημα της Γενικής Ταχυδρομικής, Ριζάρη 22 στο Παγκράτι εξελίχθηκαν τα εξής γεγονότα: Δίνεται από το διακινητή ένα δέμα, το οποίο προοριζόταν για έναν πελάτη που διαμένει στον 5ο όροφο. Το ασανσέρ ήταν εκτός λειτουργίας λόγω αλλαγής. Παράλληλα είναι γνωστό από το Μάιο του 2008, πως ο οδηγός 25 (μας βλέπουν ως νούμερα και όχι ως ανθρωπινες υπάρξεις) έχει ρήξη μηνίσκου. Υπάρχουν πιστοποιητικά από Ι.Κ.Α, Κ.Α.Τ, Γενικό Κρατικό Χολαργού και μαγνητικές. Ο οδηγός αδυνατεί να ανεβαίνει τόσους ορόφους διότι υπάρχει κίνδυνος υποτροπής του γόνατου. (Εδώ αξίζει να αναφέρουμε πως ο συγκεκριμένος διακινητής, παλαι-

ότερα χτυπούσε μία συνάδελφο, προφανώς το έχει για άθλημα, η οποία και παραιτήθηκε). Επί της ουσίας έχει ξεκινήσει ένα κρυφό πόλεμο ενάντια στον οδηγό 25. Του έχει απαγορεύσει να καλεί με αναπάντητες στο γραφείο προκειμένου να επιλύονται τα προβλήματα που προκύπτουν, με αποτέλεσμα να χρεώνεται τις κλήσεις. Επίσης, στις πρωινές παραδόσεις φροντίζει να μην αναγράφονται οι απαραίτητες ενδείξεις στους φακέλους που επείγουν με αποτέλεσμα να εκτίθεται ο οδηγός.

Στις 19-11-08 ένα από τα δέματα είχε κανονιστεί να πάει έως τις 13:00 και με εντολή από τα κεντρικά να μην το παραδώσει ο οδηγός 25. Ο διακινητής

ήταν αραχτός με απλωμένες τις αρίδες του στο γραφείο και με ύψος 100 καρδιναλίων έδωσε εντολή το δέμα να παραδοθεί από τον οδηγό 25. (Βέβαια γνώριζε και για την εντολή των κεντρικών για μη παράδοση από τον 25 και πως ήταν υποχρεωμένος να το πάει ο ίδιος υπό βροχή, μιας και εκείνη τη μέρα έβρεχε). Κατά τις 12:30 λοιπόν τηλεφωνεί στον οδηγό και του λέει: «Ρε μαλάκα ακόμα να το πας το δέμα»; Ο οδηγός αντιδρά, λογομαχούν και του κλείνει το τηλέφωνο. Ο διακινητής τηλεφωνεί και πάλι στον οδηγό, λογομαχούν για δεύτερη φορά, ο οδηγός ανταποδίδει τις ύβρεις που δέχεται και η κουβέντα καταλήγει στο: «Έλα ρε από το γραφείο και θα σου δείξω εγώ». Ο

οδηγός επιστρέφει στο γραφείο, ζητάει εξηγήσεις, ο διακινητής αρνείται τα πάντα και ο οδηγός δηλώνει πως θα υποβάλλει μήνυση. Τότε, ο διακινητής τον χτυπά, προσπαθώντας να τον σταματήσει. Επιπλέον, η επιχείρηση απειλεί να υποβάλλει μήνυση, γιατί ο οδηγός, καθώς επέστρεφε το δέμα στο γραφείο έπεσε.

Κατόπιν διαπραγματεύσεων τα πνεύματα ηρέμησαν. Σημειωτέον πως ένα στέλεχος της επιχείρησης παραδέχτηκε ότι ο διακινητής γνώριζε το πρόβλημα και ήταν υποχρεωμένος να διακπαιρώσει ο ίδιος την παράδοση.

Αλήθεια, τι να πει κανείς σε ένα τέτοιο κουραδόμαγκα; Η.Κ

Νέα από την ΠΑΤΡΑ

Απολύσεις στην ACS Πάτρας

Στις 17-11-2008 η ACS Πάτρας, δείχνοντας καθαρά ότι έχει πάρει τα γονίδια της μητρικής ACS προχώρησε στις απολύσεις 4 συνδικαλιστών του κλαδικού σωματείου εργαζομένων στις ταχυμεταφορικές εταιρίες νόμου Αχαΐας «Η ΕΝΩΣΗ». Στις αρχές του 2008 είχε κάνει ακόμη μια απόλυση συνδικαλιστή του ίδιου σωματείου (τον συγκεκριμένο

συνάδελφο μάλιστα προσπάθησε να τον εμπλέξει σε δήθεν κλοπή). Ανάμεσα στους απολυμένους ήταν και η πρόεδρος και ένα μέλος του ΔΣ της «ΕΝΩΣΗΣ». Εδώ χρησιμοποιήθηκε πάλι η γνωστή συνταγή «στρίβειν δια του φρανσάιζ». Δηλαδή το ίδιο αφεντικό αλλάζοντας επωνυμία

μία ζητάει από τους εργαζόμενους να υπογράψουν νέες συμβάσεις, (με λιγότερα χρήματα και χάνοντας τα δικαιώματά τους) αλλιώς θα απολυθούν. Δηλαδή ο γνωστός νόμος της φύσης πρώτα το ξεζουμίσιμα μετά οι απολύσεις. Εφαρμόζοντας κανονικά την αποκέντρωση η ACS πέρασε τις απολύσεις συνδικαλιστών και στην επαρχία (μετά την Π. Ράλλη και την Quality Mail Αθηνών) δείχνοντας έμπρακτα πως Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα. Διαλέγοντας βέβαια, πάντα να απολύει πρώτα αυτούς που πραγματικά την ενοχλούν.

Στις 28-11-2008 η ομοσπονδία ιδιωτικών υπαλλήλων Ελλάδος (ΟΙΥΕ) κήρυξε πανελλαδική απεργία για τον κλάδο των ταχυμεταφορών, ώστε να κατεβεί στην Πάτρα και κόσμος από Αθήνα. Την ίδια μέρα το εργατικό κέντρο Πατρών (ΕΚΠ) κήρυξε και

και στο τέλος έγινε μοτοπορεία. Στην πορεία συμμετείχαν περίπου 120 άτομα από την «Η ΕΝΩΣΗ», το ΕΚΠ, εργαζόμενοι της Πάτρας, κόμματα και αρκετά άτομα από την Ducks' street voice. Λόγω του επειγόντος δυστυχώς, δεν μπόρεσε να κατεβεί πολύς κόσμος από Αθήνα, ήταν περίπου 30 άτομα. Κατά την διάρκεια της πορείας ακούστηκαν συνθήματα όπως «Πάρτε πίσω τις

απολύσεις, καμία ειρήνη με τα αφεντικά- τρομοκρατία είναι η μισθωτή σκλαβιά, η αλληλεγγύη το όπλο των λαών πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών, μίσος ταξικό για κάθε Παπαδάτο και κάθε αφεντικό, έλληνες και ξένοι εργάτες ενωμένοι και διάφορα άλλα. Πάνω στην διαδρομή έγινε διαμαρτυρία έξω από το κατάστημα ACS (Παπαδάτος). Αντιπροσωπία εργαζομένων μπήκε στο κατάστημα και συζήτησε με τον υπεύθυνο ο οποίος είπε πως άλλαξε η εταιρία και δεν ξέρει για ποιον λόγο οι εργαζόμενοι δεν υπέγραψαν τις νέες συμβάσεις, όπως και ότι δεν γνωρίζουν τίποτα τα κεντρικά της Αθήνας και γενικά προσπαθούσε συνέχεια να θολώσει τα νερά. Μετά το τέλος της πορείας ακολούθησε μοτοπορεία στην οποία συμμετείχαν περίπου 25 μηχανάκια που πέρασαν από τους κεντρικούς δρόμους, έφτασαν ως το Ρίο όπου έχουν τις αποθήκες τους όλες οι μεγάλες κούριερ και

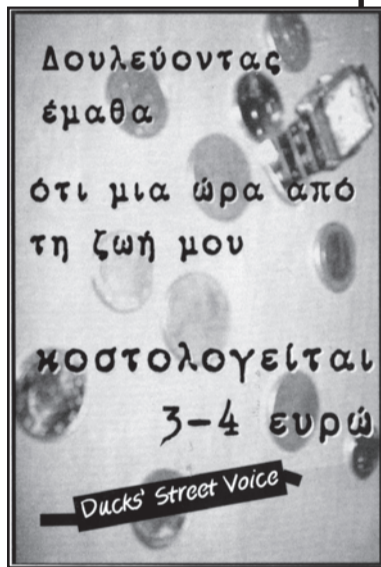

Παρουσίαση της συλλογικότητας Ducks' street voice

Για την οργάνωση της απεργίας στην Πάτρα είδαμε πως είχε γίνει αρκετά καλή προπαγάνδα, πορόλη τη στενότητα του χρόνου (αφισσοκόλληση του κέντρου από την «ΕΝΩΣΗ» αλλά και καρτολίστες, τρικάκια, αυτοκόλλητα και προκυρήξεις από τους Ducks' street voice). Για τους συνάδελφους, είναι αλήθεια, πως δυστυχώς, δεν είχαμε ακούσει τίποτα στην Αθήνα. Όπως καταλαβαίνετε ήταν πολύ ευχάριστη έκπληξη για εμάς να δούμε πως δρα δυναμικά στη Πάτρα, μια ομάδα που βγαίνει στην τοπική κοινωνία με λόγο και χαρακτηριστικά που μοιάζουν με αυτά του ΣΒΕΟΔ.

Η γνωριμία μαζί τους έγινε κατά την διάρκεια της προαναφερόμενης απεργίας και μετά το τέλος της μοτοπορείας μπόρεσαμε να μιλήσουμε και να ανταλλάξουμε απόψεις. Η δράση τους άρχισε περίπου πριν ένα χρόνο, με συνθήματα γραμμένα με μαρκαδόρο σε ασανσέρ εταιριών και δημοσίων κτηρίων, αργότερα στο καρναβάλι κυκλοφόρησε αφίσα και πριν λίγο καιρό βγήκαν αυτοκόλλητα πιο μεγάλα για τοίχους αλλά και μικρά για κράνη. Επίσης περιοδικά, προκυρήξεις με περιεχόμενο ενημερωτικό για τα θέματα που απασχολούν τους οδηγούς δίκυκλου και αιχμηρό εναντίον των αφεντικών γεμίζουν την Πάτρα. Όλα αυτά απευθύνονται στους οδηγούς δίκυκλου με σκοπό καταρχήν την γνωριμία και κατά επέκταση την δημιουργία επιτροπών στους χώρους δουλειάς. Αν και ο βασικός πυρήνας της ομάδας είναι ολιγομελής, αποτελείται από άτομα δραστήρια τα οποία είναι ανοικτά σε επαφές με σωματεία και εργατικές συλλογικότητες για εποικοδομητική συζήτηση. Μας είπαν για τα προβλήματα οργάνωσης κυρίως των ντελίβερι καθώς η Πάτρα είναι φοιτητούπολη και πολλοί φοιτητές κάνουν περιστασιακά την δουλειά για χαρτζιλίκι και χωρίς ένσημα. Επίσης για την εντατικοποίηση της εργασίας στις κούριερ και τις χαμηλές αμοιβές. Προς το παρόν σκέφτονται να λειτουργήσουν σαν επιτροπή, και να αρχίσουν να συζητούν με την «ΕΝΩΣΗ», αφού πιστεύουν πως κινούνται σε πολλά θέματα σε κοινή κατεύθυνση.

Εμείς συμφωνήσαμε σε ανταλλαγή αφενός υλικού (αυτοκόλλητα, προκυρήξεις, ρεταντί κτλ) και αφετέρου απόψεων μέσω email αλλά και σε μελλοντικές συναντήσεις και κοινές δράσεις. Από την πλευρά της συνέλευσης τους προτείναμε να δουλεύουν τη επιτροπή με υπομονή και θυμίσαμε πως και εμείς στην αρχή ξεκινήσαμε λίγοι. Ευχόμαστε το καλύτερο στους συναδέλφους και ελπίζουμε σύντομα σε κάθε πόλη να δημιουργηθούν αυτοργανωμένα σωματεία, με αντιεραρχικές δομές.

αυτό απεργία για τον κλάδο των ταχυμεταφορών του νομού Αχαΐας. Η συγκέντρωση έγινε στις 10:30 και αμέσως μετά ακολούθησε πορεία σε κεντρικούς δρόμους της Πάτρας

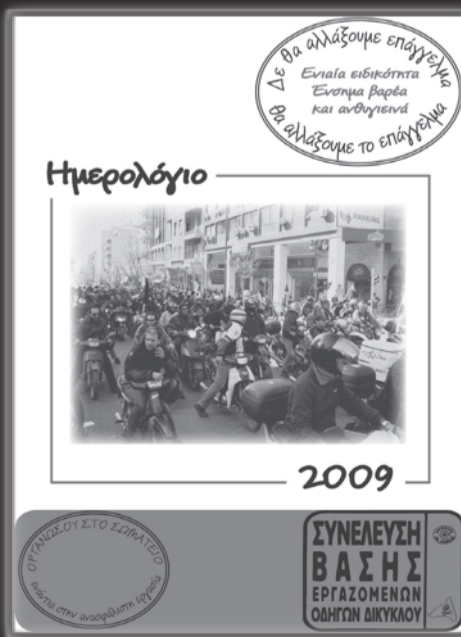
γύρισαν πίσω κυκλικά στο ΕΚΠ.

Σε γενικές γραμμές ήταν επιτυχημένη κινητοποίηση για τα δεδομένα της πόλης και οι εργαζόμενοι δεσμεύτηκαν να κλιμακώσουν τις κινητοποιήσεις σε Πάτρα, αλλά συζητείται και για Αθήνα μέχρι να επαναπροσληφθούν όλοι οι απολυμένοι.

Ημερολόγιο ΣΒΕΟΔ

Η Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δίκυκλου προχώρησε στην έκδοση ημερολογίου που έχει και ως σκοπό την οικονομική ενίσχυση της και όχι μόνο.

..Η έκδοση του ημερολογίου επιχειρεί- με τον τρόπο της- να φωτίσει εκείνα τα μονοπάτια και τις διαδρομές του λόγου και των πράξεων, οι οποίες ενοποιούν τους αγώνες του μακρινού χθες με το κοντινό σήμερα. Να ανιχνεύσει και να ψηλαφίσει το νήμα που τους συνδέει. Ένα νήμα που υφαίνεται από ένα δυναμικό, μαζικό, συλλογικό αυτοοργανωμένο εργατικό κίνημα δίχως προστάτες, σωτήρες και αρχηγούς. Οι αγωνιζόμενοι- αρκετές φορές- εμπνεύονταν από ένα κοινό όραμα, όχι απλά για τη βελτίωση των συνθηκών της μισθωτής εργασίας αλλά ακόμα και για την κατάργησή της.

17- 21 Δεκέβρη 2008: Εργατική Ανακατάληψη της γσεε από τη Γενική Συνέλευση Εξεγερμένων Εργατών.

Μια σύντομη περιγραφή από την κατάληψη της Γ.Σ.Ε.Ε.

Την Τετάρτη 17 Δεκεμβρίου του 2008 εργαζόμενοι αγωνιστές και εργαζόμενες αγωνίστριες αποφασίζουν και καταλαμβάνουν το κτήριο που στεγάζει τη γ.σ.ε.ε. Το καταλαμβάνουν, ενη-

μερώνουν τους λιγιστούς υπαλλήλους για τους λόγους της κατάληψης, κρεμάνε τεράστια πανό στην πρόσοψη του κτηρίου, στήνουν τη μικροφωνική και ξεκινάνε το μοίρασμα κειμένου στο δρόμο, το οποίο εξηγεί τους λόγους της κατάληψης και καλεί όλους τους εργαζόμενους να συμμετάσχουν στην ανοιχτή γενική συνέλευση που θα γινόταν το ίδιο απόγευμα. Όλα τα πανό είχαν την υπογραφή Γ.Σ.Ε.Ε. (Γενική Συνέλευση Εξεγερμένων Εργατών).

Η κατάληψη διήρκεσε 5 ημέρες. Κατά τη διάρκεια της μοιραστήκαν χιλιάδες κείμενα, έγιναν τρεις ανοιχτές γενικές συνελεύσεις στις οποίες συζητήθηκαν γενικότερα εργασιακά και συνδικαλιστικά ζητήματα αλλά και πρακτικά ζητήματα για την ίδια την κατάληψη και στις οποίες συμμετείχαν 500 εργαζόμενοι περίπου κάθε φορά. Επίσης, έγιναν οι εξής εκδηλώσεις: Τρεις προβολές ντοκιμαντέρ με θέμα τους εργατικούς αγώνες στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Μία συζήτηση με θέμα την ιστορία της γ.σ.ε.ε. (από την ίδρυση της έως και σήμερα) και το ρόλο που έπαιξε σε κάθε μια ιστορική περίοδο από το 1918 έως και σήμερα, καθώς και τις εναλλακτικές μορφές του συνδικαλισμού και του εξωθεσμικού ταξικού αγώνα. Και μία συζήτηση με θέμα την οργάνωση της αλληλεγγύης στους συλληφθέντες και το αίτημα για την άρση όλων των διώξεων. Σε αυτήν την εκδήλωση συμμετείχαν μη προφυλακισμένοι συλληφθέντες, συγγενείς, φίλοι και σύντροφοι προφυλακισμένων, δικηγόροι και πολλοί αγωνιστές και αγωνίστριες εργαζόμενοι και μη.

Συνολικά θα μπορούσαμε να εκτιμήσουμε ότι πέρασαν γύρω στα 2000 με 2500 άτομα και είναι η πρώτη φορά στην ιστορία της γ.σ.ε.ε που το κτήριο που τη στεγάζει αποκτά τόσο μεγάλη ζωντάνια από ανθρώπους που αγωνίζονται με μόνο κέρδος τη ρήξη και την αλλαγή των υπάρχουσων εργασιακών αλλά και κοινωνικών σχέσεων όχι μόνο για τους ίδιους αλλά για όλους μας.

Την ιστορία μας ή θα την καθορίσουμε εμείς ή θα καθοριστεί ερήμην μας

Εμείς, οι χειρώνακτες εργάτες υπάλληλοι, άνεργοι, προσωρινοί, ντόπιοι και μετανάστες, που δεν είμαστε τηλεθεατές και συμμετέχουμε από το Σάββατο βράδυ 6/12/08, μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου στις διαδηλώσεις, στις συγκρούσεις με την αστυνομία, στις καταλήψεις του κέντρου και των γειτονιών, που πολλές φορές χρειάστηκε να παρατήσουμε τη δουλειά μας και τις καθημερινές μας υποχρεώσεις για να βρεθούμε στο δρόμο με τους μαθητές, τους φοιτητές και τους άλλους προλετάριους που αγωνίζονται.

Αποφασίσαμε να καταλάβουμε το κτήριο της γσεε για :

Να το μετατρέψουμε σε χώρο ελεύθερης έκφρασης και συνάντησης των εργατών.

Να διαλύσουμε το μύθο που προωθούν τα ΜΜΕ ότι οι εργάτες ήταν και είναι απόντες από τις συγκρούσεις και ότι η οργή που εκφράζεται αυτές τις μέρες είναι υπόθεση 500 «κουκουλοφόρων», «χουλιγκάνων» και λοιπά παραμύθια, ενώ στην οθόνη και στα παράθυρά τους οι εργάτες ήταν παρόντες ως οι πληγέντες της σύγκρουσης, την ίδια στιγμή που η καπιταλιστική κρίση στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο οδηγεί σε εκατοντάδες χιλιάδες απολύσεις οι οποίες από τα ίδια τα ΜΜΕ και τους διαχειριστές τους παρουσιάζονται ως «φυσικό φαινόμενο».

Να στηλιτεύσουμε και να αποκαλύψουμε το ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας στην υπονόμευση της εξέγερσης και όχι μόνο. Η γσεε και όλος ο συνδικαλιστικός μηχανισμός, που τη στηρίζει, δεκαετίες τώρα, υπονομεύουν αγώνες, παζαρεύουν την εργατική μας δύναμη για ψίχουλα, διαιωνίζοντας το καθεστώς της εκμετάλλευσης και της μισθωτής σκλαβιάς. Ενδεικτική είναι η στάση τους την προηγούμενη Τετάρτη 10/12/08 που ακυρώνοντας την προγραμματισμένη απεργιακή πορεία περιορίστηκε στην οργάνωση μιας σύντομης συγκέντρωσης στο Σύνταγμα φροντίζοντας παράλληλα να διώξει τον κόσμο άρον-άρον από την πλατεία μην τυχόν μολυνθούν οι συγκεντρωμένοι από τον ιό της εξέγερσης.

Να ανοίξουμε για πρώτη φορά αυτό το χώρο- ως συνέχεια του κοινωνικού ανοίγματος που δημιούργησε η εξέγερση- ο οποίος έχει κτιστεί με τις δικές μας εισφορές και από τον οποίο είμαστε αποκλεισμένοι. Γιατί τόσα χρόνια εμπιστευόμαστε την τύχη μας σε κάθε λογής σωτήρες, φτάνοντας να χάσουμε ακόμα και

την αξιοπρέπεια μας. Σαν εργαζόμενοι πρέπει να αρχίσουμε να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας και να μην αναθέτουμε τις ελπίδες μας σε κανέναν πεφωτισμένο ηγέτη ή «κανόν» αντιπρόσωπο. Πρέπει να αποκτήσουμε φωνή, να βρεθούμε, να μιλήσουμε να αποφασίσουμε και να δράσουμε. Ενάντια στη γενικευμένη επίθεση που δεχόμαστε. Η δημιουργία συλλογικών αντιστάσεων «από τα κάτω» είναι μονόδρομος.

Να προωθήσουμε την ιδέα της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης στους χώρους δουλειάς, τις επιτροπές αγώνα και

τις συλλογικές διαδικασίες βάσης καταργώντας τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές.

Τόσα χρόνια καταπίνουμε τη μιζέρια, τη ρουφιανιά και τη βία στη δουλειά. Συνηθίσαμε να μετράμε τους σακατεμένους και τους νεκρούς μας- γεγονότα που βαφτίζονται «εργατικά ατυχήματα». Συνηθίσαμε να μετράμε και ν' αδιαφορούμε για τους μετανάστες- ταξικούς αδελφούς μας- που δολοφονούνται. Κουρασθήκαμε να ζούμε με το άγχος της εξασφάλισης του μισθού, των ενσήμων και μιας σύνταξης που φαντάζει όνειρο απατηλό.

Όπως παλεύουμε ώστε να μην αφήσουμε τη ζωή μας στα χέρια των αφεντικών και των συνδικαλιστών αντιπροσώπων έτσι δε θ' αφήσουμε στα χέρια του κράτους και των δικαστικών μηχανισμών του κανένα από τους συλληφθέντες εξεγερμένους.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ
ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Γενική Συνέλευση Εξεγερμένων Εργατών

Προβολές ταινιών στο χώρο του σωματείου.

Τετάρτη 28-01-09 «Η κατάληψη».

Τετάρτη 25-02-09 «Δευτέρες με λιακάδα».

για την αυτοοργάνωση, την αυτοδιαχείριση, την αντίσταση & την αλληλεγγύη...

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας, εκφράζουν τις θέσεις των υπογραφόντων και όχι κατ'ανάγκη τις θέσεις της ΣΒΕΟΔ.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα, παράπονα ή οτιδήποτε άλλο στη

διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια Τ.Κ 11743 Αθήνα ή στο τηλέφωνο 210 8822277

Ακόμη μπορείτε να περάσετε μια βόλτα για ένα καφέ και κουβεντούλα καθημερινά το πρωί από 12:30-14:00

ή το Σάββατο μετά τις 17:30. Για τους χαϊ-τεκ στείλτε: sto_reladi@yahoo.com

